

"Barre" Berenloop 7 november (24ste editie) - Thea Stam

De Berenloop wordt gehouden op Terschelling en omvat de 10 kilometer op de zaterdag, en de hele en halve marathon op de zondag.

De start is bij de vuurtoren de Brandaris. Wij vinden het gezellig om op slaapschepen te overnachten. Dit zijn schepen van de bruine vloot, zij liggen in de haven, dicht bij de start, en stellen bedden beschikbaar.

De omstandigheden waren dit jaar weer eens spectaculair. Wind WNW 6-7 en hoog water, einde ochtend begin middag. Het water was zo hoog opgestuwd dat lopen op het strand niet mogelijk was, de route werd op het laatste moment nog omgelegd door de duinen. Bovendien stond het water zo hoog in de haven dat we enkel-hoog door

het water moesten baden om naar de start te gaan.

Daar gaan we dan: schoenen en sokken uit en door het water. Gelukkig is er een handdoek, we drogen onze voeten zo goed mogelijk af en gaan met klamme voeten naar de start. Wat moet dat worden? Het duurde nog twaalf minuten voordat we na het startschot de start konden passeren. Ik dacht al dat ze nog QR codes aan het controleren waren bij de start.

In het dorp meteen wat omhoog, zon in het gezicht, ik heb het veel te warm, hoe moet dit gaan lukken? Mouwen omhoog, eindelijk in balans gekomen gaan we via de waddenzijde naar Midsland. Er lopen ongeveer drie duizend halve marathonlopers.

Bij Midsland gaan we links af, daar krijgen we de eerste regen en de wind opzij en tegen. De mouwen gaan omlaag, die zijn ook niet meer omhoog gegaan. Nu wordt het bikkelen. Als we bij Midsland aan zee zijn, bedenk ik me om even op het strand te

gaan kijken hoe dat er uit ziet, zo hoog water op het strand. Maar er staan hekken met een mannetje ervoor, ik kan het nu niet opbrengen tijdens de race.

Ik was op deze barre tocht achter een man aangelopen, lekker uit de wind. Nu we links af gaan, realiseer ik me dat we veel meer duinen krijgen dan op het strand. De man bleef nu achter mij hangen. Ik heel rustig in mijn eigen tempo, geleidelijk omhoog, steeds mensen inhalend. Op naar paal 8. Bij

de strandopgang naar paal 8 keek ik achterom naar mijn mannetje, hij straalde helemaal, wat ging dat lekker toch? Bij Paal 8 had ik al bedacht dat ik mijn tweede gelletje zou nemen, even pauze, mijn handen zo koud dat het gelletje niet lukt. Dan maar met mijn tanden. Alles plakt, wat water drinken, oh spoel mijn handen even af, ook dat deden ze. En de muziek was zo machtig mooi, dat ik nog een dansje moest doen. Toch maar weer verder gegaan, opnieuw balans vinden.

Weer de duinen in, het houdt niet op, eindelijk

de bossen. Rust, minder wind nu dan de Longway nog, daar stond nog een supporter van mij. Hoe belangrijk is dat! Die laatste kilometers zijn echt het zwaarst. Eenmaal in het dorp, met het enthousiaste, uitzinnige publiek, de laatste meters afgelegd. Het is volbracht deze machtig mooie Berenloop.

Irene van Enckevort en Katinka Bergmans hebben beiden een PR gelopen op de hele marathon. Op de halve waren verder nog: Hans Bodlaender, Peter Vollebregt, Wibo van Run, Frank Heinen, Hubertine Hingstman en Annemiek van Rooijen. Heleen Groenberg was de super supporter voor Katinka en Irene.

Op naar de 25ste editie.

Thea Stam

Het was typisch Berenloop weer...